Η νέα κάρτα ασφαλίσεως ΑΜΚΑ (Αρχιμ. Γεώργιος Καψάνης, Καθηγούμενος Ιεράς Μονής Οσίου Γρηγορίου Αγίου Όρους)

Categories : ΑΝΕΠΙΚΑΙΡΑ

Date : 25 Αυγούστου, 2009

Αδελφοί μοναχοί εξ Αγίου Όρους και λαϊκοί αδελφοί εκ του κόσμου μας ερωτούν τί πρέπει να κάνουν με τις νέες κάρτες ασφαλίσεως, οι οποίες φέρουν τον ΑΜΚΑ (Αριθμό Μητρώου Κοινωνικής Ασφαλίσεως). Διερωτώνται αν πρέπει να τις παραλάβουν ή αν πρέπει να αρνηθούν την παραλαβή τους.
Προβληματίζονται αν ο ΑΜΚΑ περιέχει τον αριθμό-σύμβολο του Αντιχρίστου, το 666, ή έστω αν με την παραλαβή του συμβάλλουν στην ολοκλήρωσι του «ηλεκτρονικού φακελλώματος» που θα διευκολύνη την μελλοντική επιβολή του Χαράγματος του Αντιχρίστου.

Το ζήτημα έχει δύο όψεις, για κάθε μία από τις οποίες έχουν δοθή ικανοποιητικές απαντήσεις από την Ιερά Κοινότητα του Αγίου Όρους κατά τα έτη 1987 και 1997, όταν είχε τεθή το ζήτημα εξ αφορμής του ΕΚΑΜ και της κυρώσεως της Συνθήκης Σένγκεν αντίστοιχα, και οι οποίες ισχύουν διαχρονικά.

Η πρώτη όψις του ζητήματος είναι ότι με τον ΑΜΚΑ πραγματοποιείται μία μορφή «ηλεκτρονικού φακελλώματος». Κάθε φυσικό πρόσωπο συνδέεται με έναν αριθμό που λέγεται ότι θα τον συνοδεύει σε όλη του την ζωή, θα τον χαρακτηρίζει σε όλες τις συναλλαγές, τις δικαιοπραξίες και σε όλες τις σχέσεις του με τις κρατικές υπηρεσίες. Για αυτή την πλευρά του θέματος η Ιερά Κοινότης του Αγίου Όρους είχε διακηρύξει:

«Θεωρεί ακόμη η Ιερά Κοινότης εύλογη την ανησυχία πολλών για τις συνέπειες που μπορεί να έχη στην ελευθερία και αξιοπρέπεια του ανθρώπου το ηλεκτρονικό φακέλλωμα» (Ανακοινωθέν ΕΔΙΣ Αυγούστου 1988).

«Το ηλεκτρονικόν αρχείον, του οποίου η δημιουργία εσχάτως προωθείται και με την εξαγγελθείσαν “ενιαίαν κάρταν ασφαλιζομένου”, είναι βέβαιον ότι θα ανοίξη την είσοδον εις μίαν πράγματι ‘Νέαν’ και εφιαλτικήν εποχήν» (Ανακοίνωσις Ιεράς

Κοινότητος, 5/18 Μαρτίου 1993).

«Έχει γίνει πολύς λόγος για το δημοκρατικό έλλειμμα αυτής της σύμβασης [Συνθήκης Σένγκεν] ... Με την Σύμβαση και το Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν διευκολύνεται η παραβίαση του προσωπικού απορρήτου και πλήττεται ουσιαστικά το τεκμήριο της αθωότητος του πολίτη... Επίσης δίνεται η δυνατότητα στους οικονομικά ισχυρούς που θα έχουν νόμιμη πρόσβαση στα προσωπικά δεδομένα των εργαζομένων να τους εκμεταλλεύονται ποικιλοτρόπως» (Ανακοίνωσις Ιεράς Κοινότητος, 11/24 Φεβρουαρίου 1997).

«Μία ενδεχομένη προσπάθεια εφαρμογής της Συμβάσεως του Σένγκεν στη χώρα μας, και μάλιστα με το αναγκαίο επακόλουθό της, την έκδοση ηλεκτρονικών ταυτοτήτων και τη χρήση του Ενιαίου Κωδικού Αριθμού Μητρώου (Ε.Κ.Α.Μ.), θα έχη ως φυσική συνέπεια να εύρη η Πολιτεία όλους ανεξαιρέτως τους Αγιορείτες αντιμέτωπους ως “αντιρρησίες συνειδήσεως”» (Ανακοίνωση ΕΔΙΣ 20.5/2.6.1997).

«Διακηρύττουμε άλλη μια φορά ότι το θεμελιώδες καθήκον της ομολογίας της πίστεως, αλλά και η πίστις στα όσα ο Παράκλητος παρέδωσε ως προφητεία στην Χριστιανική Εκκλησία, μας υποχρεώνουν να αρνηθούμε να παραλάβουμε κάθε είδος ηλεκτρονικού δελτίου με ΕΚΑΜ, ως προσβάλλοντος την ελευθερία του προσώπου και την χριστιανική μας συνείδησι» (Ανακοίνωσις ΕΔΙΣ 21.8/3.9.1997).

Οι προδιαγραφές του ΕΚΑΜ είχαν αναγκάσει και καταξιωμένους Γέροντες, όπως ο π. Παΐσιος και ο π. Επιφάνιος Θεοδωρόπουλος, να αντιδράσουν με οξύτατο τρόπο. Ο π. Επιφάνιος μάλιστα έγραψε με πολλή αυστηρότητα για τις τότε υπό έκδοσιν νέες ταυτότητες: «ακόμη και αν έχουν μόνον τον ΕΚΑΜ, άνευ διασφαλίσεως των δημοκρατικών δικαιωμάτων και ελευθεριών του πολίτου, θα είπωμεν ΟΧΙ και πάλιν ΟΧΙ και μυριάκις ΟΧΙ εις τα νέα αυτά δελτία, οτιδήποτε και αν πρόκειται να αντιμετωπίσωμεν».

Ο ΕΚΑΜ δεν δόθηκε ποτέ. Προέκυψαν όμως οι νέες κάρτες ασφαλίσεως, οι οποίες φέρουν τον ΑΜΚΑ και μας προβληματίζουν. Αναμφίβολα, αυτός καθεαυτόν ο αριθμός δεν είναι κακός. Κάθε πολιτεία χρησιμοποιεί όλα τα δυνατά μέσα για να υπηρετήση, τους πολίτες της και να τους προφυλάξη από επικίνδυνους κακοποιούς. Θα ήταν παράλογη η απαίτησις να μη χρησιμοποιούνται τα νεώτερα τεχνολογικά μέσα για καλό σκοπό.

Εν τούτοις η σύγχρονη τεχνολογία, ενώ σε μία ευνομούμενη πολιτεία προσφέρει θαυμαστές δυνατότητες εξυπηρετήσεως και προστασίας των πολιτών της, σε τυραννικά καθεστώτα παρέχει τρομακτικές δυνατότητες ελέγχου, παρακολουθήσεως και δυναστεύσεως των ανθρώπων.

Υπό την έννοια αυτή το «ηλεκτρονικό αρχείο», ενώ μπορεί να γίνη ευλογημένο εργαλείο στα χέρια τιμίων ανθρώπων για να υπηρετήσουν έντιμους πολίτες, στα χέρια επίδοξων τυράννων ή σε μη ευνομούμενες πολιτείες μπορεί να λειτουργήση ως επικίνδυνο εργαλείο.

Η εποχή μας δεν είναι η χειρότερη της Ιστορίας, αλλά οπωσδήποτε είναι μία από τις πιο δύσκολες. Τα κοινωνικά προβλήματα, όπως η ανεργία, η λαθρομετανάστευση, η διαφθορά, η αδιαφάνεια, η κατακόρυφη αύξησις της εγκληματικότητος, η παρανομία σε όλα τα επίπεδα της κοινωνικής ζωής κ.ά. δημιουργούν ανασφάλεια και αμηχανία.

Οι έντιμοι πολίται διερωτώνται αν ο τόπος, στον οποίο μεγάλωσαν και ζουν, στην Πατρίδα που με θυσίες μαρτύρων και ηρώων θεμελιώθηκαν οι πνευματικές και ηθικές αρχές του ευσεβούς λαού μας και η ελληνορθόδοξος παράδοσίς του, κυβερνάται ακόμη από τον νόμο του Θεού και το ευαγγελικό ήθος ή αν σκοτεινά κέντρα εξουσίας έχουν επιβάλει την επικυριαρχία τους σε όλες τις δομές του κοινωνικού, εθνικού και πνευματικού μας βίου και επαγγέλλωνται ένα αντιευαγγελικό ήθος, το ήθος της Νέας Εποχής του κοσμοκράτορος του σκότους του αιώνος τούτου.

Καθημερινώς διαπιστώνουμε ότι γκρεμίζωνται και τα τελευταία πνευματικά και ηθικά ερείσματα, τα οποία η κοινωνία μας είχε θεμελιώσει με τον φόβο του Θεού και με πολύ πόνο και ήλπιζε ότι θα αποτελέσουν τα στηρίγματα των παιδιών της. Μέσα σε αυτό το κλίμα της αβεβαιότητος, της συγχύσεως και αμοραλισμού κάποιοι επαγγέλλονται και οικοδομούν τον «νέο άνθρωπο», τον άνθρωπο χωρίς πρόσωπο, χωρίς καρδιά, χωρίς ψυχή, χωρίς αγάπη, χωρίς αιώνια προοπτική, τον άνθρωπο που θα είναι ένας αριθμός ανάμεσα στα δισεκατομμύρια των αριθμών. Η αριθμοποίησις του ανθρωπίνου προσώπου, η απροσωποποίησίς του, είναι η ανομολόγητη αγωνία όσων διαθέτουν ακόμη μέσα τους πνευματικές αντιστάσεις.

Η αριθμοποίησις στην κοινωνική ασφάλισι μπορεί να έχη απρόβλεπτες και οδυνηρές συνέπειες για την αξιοπρέπεια των ασθενών και εμπεριστάτων συνανθρώπων μας. Μπορεί να σημάνη το τέλος της χριστιανικής αγάπης, της κοινωνικής αλληλεγγύης,

στο όνομα της άνετης και γρήγορης εξυπηρετήσεώς των.

Η ιδιωτικοποίησις των κοινωνικών υπηρεσιών (π.χ. της υγείας) σε ένα περιβάλλον, όπως το διαμορφώνει η παγκοσμιοποίηση, καταργεί το κράτος-πρόνοια. Η φιλανθρωπία στον τομέα της υγείας καθίσταται αδύνατη, καθώς η (απρόσωπη και αριθμοποιημένη πλέον) κοινωνία δεν θα νομιμοποιήται ούτε θα έχη την δυνατότητα να σηκώση, τα έξοδα από τις ανάγκες νοσηλείας και περιθάλψεως αναξιοπαθούντων συνανθρώπων μας.

Η υγεία άλλωστε είναι ευαίσθητο δεδομένο, το οποίο δεν πρέπει να παραχωρηθή στα αδιάκριτα μάτια τρίτων, και μάλιστα αγνώστων και απρόσωπων υπαλλήλων ενός απρόσωπου και ανάλγητου φορέως υγείας.

Δικαίως λοιπόν ανησυχούν για μία τέτοια κατάχρησι του ΑΜΚΑ οι εν τω κόσμω αδελφοί και πρέπει να απαιτήσουν με κάθε δημοκρατικό και νόμιμο τρόπο την διασφάλισι των ατομικών δικαιωμάτων και του απορρήτου της προσωπικής τους ζωής, το οποίο ευθέως καταστρατηγείται με την αριθμοποίησι.

Ο ΑΜΚΑ θα μπορούσε ενδεχομένως να επιβληθή από την Πολιτεία για τον έλεγχο εκείνων που παρανομούν. Η κοσμική εξουσία κατά τον Απόστολο Παύλο, «ου γαρ εική την μάχαιραν φορεί. Θεού γαρ διάκονος εστίν, έκδικος εις οργήν τω το κακόν πράσσοντι» (Ρωμ. ιγ’ 4). Ποτέ όμως δεν θα έπρεπε ο ΑΜΚΑ να χορηγηθή για μία γενικευμένη αριθμοποίησι όλων ανεξαιρέτως των πολιτών, και μάλιστα με την συγκατάθεσί τους.

Η δεύτερη όψις του ζητήματος είναι η συσχέτισις του ΑΜΚΑ με τον αριθμό 666. Για αυτήν την πλευρά του ζητήματος η Ιερά Κοινότης του Αγίου Όρους είχε εύστοχα διακηρύξει:

«Συμμερίζεται η Ιερά Κοινότης την ευαισθησία των πιστών Ελλήνων Ορθοδόξων Χριστιανών, οι οποίοι επ’ ουδενί λόγω επιθυμούν να έχουν στην προσωπική τους ταυτότητα, που θα φέρουν πάντα μαζί τους, το σύμβολο-αριθμό του Αντιχρίστου, έστω και υπό την μορφή του γραμμικού συστήματος [...] Προειδοποιεί ακόμη η Ιερά Κοινότης ότι οι Αγιορείται Μοναχοί δεν θα δεχθούν να παραλάβουν τις νέες ταυτότητες, εφ’ όσον διαπιστωθή ότι φέρουν το 666» (Ανακοινωθέν ΕΔΙΣ Αυγούστου 1988).

Στο πλαίσιο αυτής της σαφέστατης τοποθετήσεως της Ιεράς Κοινότητος παρατηρούμε τα ακόλουθα:

Η διακήρυξις της Ιεράς Κοινότητος ισχύει και για τον ΑΜΚΑ. Εάν ο ΑΜΚΑ είχε τον αριθμό του Αντιχρίστου, δεν έπρεπε να τον δεχθή κανείς Ορθόδοξος Χριστιανός. Ο ΑΜΚΑ όμως είναι ένας αριθμός πού τυπώνεται στην κάρτα ασφαλίσεως με τον γραμμωτό κωδικό CODE 39, ο οποίος δεν σχετίζεται με τον αριθμό 666 και πολύ περισσότερο δεν είναι ο δυσώνυμος αυτός αριθμός.

Τουλάχιστον στο σημείο αυτό η Πολιτεία σεβάσθηκε την ευαισθησία του ορθοδόξου λαού μας και δεν περιέλαβε στον ΑΜΚΑ τις προδιαγραφές του ΕΚΑΜ. Εάν συσχετίζουμε τον ΑΜΚΑ με τον αριθμό 666 και δημιουργούμε πανικό, επειδή δήθεν κάθε μορφή γραμμωτού κωδικού εμπεριέχει τον αριθμό του Αντιχρίστου, υπερβάλλουμε και δεν οικοδομούμε κανένα.

Από ποιμαντική πάντως άποψι θα ήταν άκαιρο να ζητήσουμε από τον καθέκαστα συνάνθρωπο μας, ο οποίος έχει λόγους να κινηθή μέσα στην σύγχρονη κοινωνία (θέματα υγείας, παιδείας, μετακινήσεως, δοσοληψιών κ.λπ.) χρησιμοποιώντας τον ΑΜΚΑ, να μη τον παράλαβη και να μπη σε δοκιμασίες.

Η παραλαβή του ΑΜΚΑ εν τούτοις δεν καταργεί την καλή ανησυχία μας, την οποία είχαμε τόσα χρόνια και αγωνισθήκαμε κατά του ΕΚΑΜ. Η καλή ανησυχία και τότε και τώρα έχει ουσιαστικό νόημα. Βεβαιώνει ότι τοποθετούμεθα σωστά έναντι της ελεύσεως του Αντιχρίστου.

Δεν πανικοβαλλόμεθα, αλλά ούτε απαξιώνουμε την προφητεία. Ανέκαθεν οι Χριστιανοί περίμεναν τον Αντίχριστο και συνεδύαζαν την έλευσί του με δύσκολες για την Εκκλησία καταστάσεις, όπως την παρουσία διωκτών του Χριστιανισμού (Νέρων), την έμφάνισι και δράσι νέων αιρέσεων (αρειανισμός κ.λπ.), την επέλασι και επικράτησι αντιχρίστων δυναστών και τυραννικών καθεστώτων (Ισλάμ, Σταλινικός αθεϊσμός). Αυτές ήσαν οι προδρομικές καταστάσεις, για τις οποίες ο ευαγγελιστής Ιωάννης γράφει: «και νυν αντίχριστοι πολλοί γεγόνασιν, όθεν γινώσκομεν ότι εσχάτη ώρα εστίν» (Α’ Ιω. β’ 18).

Ο Μέγας Βασίλειος, για να χρησιμοποιήσουμε ένα αυθεντικό παράδειγμα, ζώντας σε

μία τέτοια δύσκολη περίοδο παροτρύνει τον εξόριστο Ορθόδοξο επίσκοπο Εδέσσης Βάρση, να υπομείνη καρτερικά την εξορία διότι θα περάση σύντομα, εκτός πια και αν είναι, συμπληρώνει, στα πρόθυρα ο καιρός του Αντιχρίστου, οπότε πρέπει να προσεύχεται να αποσοβήση ο Κύριος τις θλίψεις ή να τους διαφυλάξη άπταιστους εν μέσω των θλίψεων (Μεγ. Βασιλείου, Επιστολή 264).

Η καλή ανησυχία και το ενδιαφέρον των Χριστιανών, καθ' όλες τις περιόδους της εκκλησιαστικής Ιστορίας, για το ότι ο «αντίχριστος έρχεται» (Α' Ιω. β' 18), ήσαν απόλυτα δικαιολογημένα και είχαν την θεμελίωσί τους στον λόγο του Κυρίου, ότι «εάν άλλος έλθη εν τω ονόματι τω ιδίω, εκείνον λήψεσθε» (Ιω. ε' 43), και στην αποστολική παράδοσι (Ματθ. κδ' 25, Μάρκ. ιγ' 14, Β' Θεσ. β' 1-12, Α' Ιω. β' και δ', Β' Ιω. ε', ζ' 3).

Η κατηχητική γραμματεία της αρχαίας Εκκλησίας μαρτυρεί ότι μεταξύ των βασικών διδασκαλιών προς τους νεοφώτιστους Χριστιανούς ήταν και η διδασκαλία περί της Δευτέρας Παρουσίας του Κυρίου και περί της ελεύσεως του Αντιχρίστου (αγ. Κυρίλλου Ιεροσολύμων, Κατήχησις 15η).

Συνέβησαν όμως ενίοτε παρανοήσεις των αγιογραφικών κειμένων, οι οποίες δημιούργησαν προβληματικές αντιδράσεις των πιστών. Καταστάσεις και γεγονότα που θεωρήθηκαν σημεία παρουσίας του Αντιχρίστου έχουν περάσει ανεπιστρεπτί, όπως το εξακισχιλιοστό έτος από κτίσεως κόσμου (βλ. αγ. Ειρηναίου Λουγδούνου, Κατά Αιρέσεων, κεφ. 22 και 24) η πτώσις της Ρώμης, η κυριαρχία των Οθωμανών κ.λπ.) και ο Αντίχριστος δεν έχει κάνει ακόμη την εμφάνισί του.

Γι' αυτό, όπως γράφει ο άγιος Ιππόλυτος Ρώμης, «αναφανέντος γαρ αυτού δείξει ο καιρός το ζητούμενον» (Περί Χριστού και Αντιχρίστου, 49) και, όπως σημπληρώνει ο Ανδρέας Καισαρείας, «ο χρόνος αποκαλύψει και η πείρα τοις νήφουσι» (Ερμηνεία εις την Αποκόλυψιν, 38).

Το πρόβλημα λοιπόν δεν είναι αν θα παραλάβουμε σε ένα δημόσιο έγγραφο έναν αριθμό, έστω μέσα σε ένα κλίμα ούτως ή άλλως προβληματικό και ενδεικτικό των «σημείων των καιρών», αλλά αν θα τον δεχθούμε ως σημείον προσκυνήσεως του Αντιχρίστου και ως Χάραγμά του, όταν αυτός ο ίδιος έλθη.

Υπό την έννοια αυτή ο ΑΜΚΑ, ως αριθμός που θα διευκόλυνε την Πολιτεία να

επιτελέση το καθήκον της έναντι των πολιτών, είναι ηθικώς και πνευματικώς ουδέτερη (έχουμε βεβαίως ήδη ειπεί ότι είναι προβληματική και επικίνδυνη η αριθμοποίησις στα χέρια τυραννικών καθεστώτων ή στο πλαίσιο της ηθικής ασυδοσίας της εποχής μας).

Η παρουσία όμως του ΑΜΚΑ στην ζωή μας μας υπενθυμίζει το καθήκον μας και μπορεί να είναι το καλύτερο μήνυμα του Θεού σε όλους μας, να εντείνουμε την καθημερινή μας μετάνοια, να προσέχουμε τους εαυτούς μας «μήποτε βαρυνθώσιν ημών αι καρδίαι έν κραιπάλη και μέθη, και μερίμναις βιωτικαίς, και επιστή εφ’ ημάς αιφνίδιος η ημεέρα εκείνη, ως παγίς γαρ επελεύσεται επί πάντας τους καθήμενους επί πρόσωπον πάσης της γης» (πρβλ. Λουκ. κα’ 34-35).

Εφ’ όσον ελάβαμε εντολή από τον Κύριο να προσέχουμε τα «σημεία των καιρών» (Ματθ. ιστ’ 3), και εφ’ όσον βλέπουμε ότι η παγκοσμιοποίηση σε πολιτικό, οικονομικό και θρησκευτικό επίπεδο προχωρεί, η αποστασία από το θέλημα του Θεού αυξάνει, και ο πολύς κόσμος ζη σε μία αδιαφορία για την πνευματική ζωή, μπορούμε να ιδούμε τις καταστάσεις αυτές ως «σημεία των καιρών» και να καλλιεργήσουμε την πίστι μας, την μετάνοιά μας, την αγάπη μας προς τον Κύριο, και το μαρτυρικό μας φρόνημα.

Έτσι θα μπορέσουμε να ετοιμασθούμε για να αντιμετωπίσουμε την πλάνη του Αντιχρίστου, αν πρόκειται να έλθη στις ημέρες μας «ίνα κατισχύσωμεν εκφυγείν ταύτα πάντα τα μέλλοντα γίνεσθαι [τον κατατρεγμό του εναντίον της Εκκλησίας], και σταθήναι έμπροσθεν του Υιού του ανθρώπου» (πρβλ. Λουκ. κα’ 36) με ελπίδα στην αιώνια ζωή μαζί Του στην Βασιλεία του Πατρός.

Αυτήν την στάσι, η οποία χαρακτηρίζεται από πίστι, ελπίδα και αγάπη, η οποία «έξω βάλλει τον φόβον» (Α’ Ιω. δ’ 18), είχε συστήσει και η Ιερά Κοινότης του Αγίου Όρους με την ακόλουθη διακήρυξι: «Συμμεριζόμενοι την ανησυχία του ευσεβούς πληρώματος της Εκκλησίας συντασσόμεθα με το πνεύμα των προσφάτων ανακοινώσεων της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος, της Ιεράς Επαρχιακής Συνόδου της Εκκλησίας της Κρήτης και πολλών Ιερών Μητροπόλεων και Ιερών Μονών […].

Η εκπλήρωσις του θεμελιώδους καθήκοντος της ομολογίας της πίστεώς μας προς τον Κύριον ημών Ιησούν Χριστόν δεν μπορεί να συμβαδίζει με ένα πνεύμα ταραχής και πανικού, το οποίο, αν μη τι άλλο, προδίδει έλλειψι πίστεως και απουσία της

βεβαιούσης χάριτος εκ της καρδίας.

Η εμβάθυνσις στα σημεία των καιρών και η διαπίστωσις της εγγύτητος των εσχάτων δημιουργεί μια καλή ανησυχία, αποτέλεσμα της οποίας είναι η προσπάθεια για πληρέστερη μετάνοια, ο αποφασιστικώτερος αγών για την υπερνίκησι των θανατούντων ημάς παθών και η καλύτερη προετοιμασία για την είσοδό μας στην Βασιλεία του Εσφαγμένου Αρνίου» (Ανακοίνωσις ΕΔΙΣ 21.8/3.9.1997).

Αυτή η στάσις μας είναι χρέος αγάπης απέναντι στους εν Αγίω Όρει και εν τω κόσμω αδελφούς μας, οι οποίοι μας ερωτούν για τον ΑΜΚΑ.

Ο Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Οσίου Γρηγορίου Αγίου Όρους
Αρχιμ. Γεώργιος και οι συν εμοί εν Χριστώ αδελφοί
Έν Αγίω Όρει τη 3η Αυγούστου 2009

(Πηγή: http://vatopaidi.wordpress.com)

Διαβάστε άλλα κείμενα του γέροντα πατώντας εδώ